

Nr 190.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350); given Stockholms slott den 13 mars 1942.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

Lag**om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).**

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 20 juni 1941 (nr 430) gäller till och med den 30 juni 1942, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1943.

¹ Senaste lydelse av 5 § se SFS 1940:613.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars
1942.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss:

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att, när riksdagen ej är samlad, under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika avseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Under tid, då riksdagen är samlad, äger Kungl. Maj:t enahanda befogenhet efter inhämtande av riksdagens samtycke. Lagen gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 20 juni 1941 (nr 430), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1942. Genom lag den 28 juni 1940 (nr 613) erhöll 5 § valutalagen ändrad lydelse.

Med stöd av valutalagen utfärdades efter inhämtande av riksdagens samtycke valutaförordning den 25 februari 1940 (nr 97). I denna förordning, vilken jämlikt valutalagen icke gäller längre än sagda lag äger giltighet, ha vissa ändringar genomförts genom förordningar den 17 maj 1940 (nr 348), den 28 juni 1940 (nr 614) och den 9 maj 1941 (nr 244).

I gemensam skrivelse den 5 februari 1942 ha *fullmäktige i riksbanken och styrelsen för valutakontoret* uttalat, att nu rådande förhållanden nödvändiggjorde fortsatt giltighet av ifrågavarande lagstiftning. På grund härav hemställdes, att valutalagen måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis under ytterligare ett år eller alltså till utgången av juni 1943.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha, efter remiss, den 12 februari 1942 yttrat sig i ärendet och därvid förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till förevarande framställning.

Bank- och fondinspektionen har i utlåtande i ämnet den 20 februari 1942 tillstyrkt bifall till framställningen.

I enlighet med bankofullmäktiges och valutakontorets framställning förordar jag, att valutalagen förlänas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1943.

*Departements-
chefen.*

Departementschefen hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*, av den lydelse bilaga¹ vid detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Lennart Hammarskiöld.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 11 mars 1942.

Närvarande:

justitieråden FORSSMAN,
BELLINDER,
regeringsrådet LUNDEVALL,
justitierådet STERZEL.

Enligt lagrådet den 10 mars 1942 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 6 mars 1942, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen å rättsavdelningen i finansdepartementet hovrättsassessorn Hjalmar Nordfelt.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

G. Lindencrona.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 mars 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, lagrådets den 11 mars 1942 avgivna utlåtande över det den 6 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*, därvid föredraganden hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtås proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Birger Öhman.
